

de Architect

Thema: Architectuur als sociale kunst Voorbij de autonomie van het vak Nederlands visitekaartje in Amman door Uytengaak
FACT ontwerpt demontabele studentenhuisvesting DeLaMar Theater legt bezoeker in de watten Ontwerpen voor nederzettingen in Rwanda

www.deArchitect.nl

Project

Samitaur Tower Culver City (USA)

Eric Owen Moss Architects

De Samitaur Tower is het nieuwste bouwwerk in een indrukwekkende serie die Eric Owen Moss heeft ontworpen in Culver City. Een twintig jaar lange odyssee van geduldige en inventieve experimenten heeft het gebied met zijn vervallen industriële gebouwen en pakhuisen aan de westkant van Los Angeles nieuw leven ingeblazen.

Auteur Paola Giaconia Fotograaf Tom Bonner Photography Vertaler Duo Vertaalbureau

De Samitaur Tower ligt bij de belangrijkste toegang tot Hayden Tract in Culver City. In dit voormalige industrie-terrein bevinden zich nu postproductiestudio's, internet-gerelateerde bedrijven en andere creatieve ondernemingen. Langs de toren loopt de nieuwe verhoogde lightrail. De zogenoemde Expo Line loopt van het centrum van Los Angeles via Culver City naar Santa Monica. De toren richt zich op de omringende infrastructuur: de snelweg, de Baloon Creek, La Cienega Boulevard, Jefferson Boulevard en de nieuwe lightrail. Voor alle gebouwen in de directe omgeving geldt een maximumhoogte van zeventien meter. De Samitaur Tower vormt met zijn hoogte van 22 meter een belangrijke uitzondering op deze plaatselijke regel. Het gebouw is voorzien van een openluchttheater met betonnen tribunes aan de voet van het gebouw, die zich 3,70 meter onder het maaiveld bevindt.

"Het is niet erg als mensen vragen of het eigenlijk wel een gebouw is", zegt Moss over de Samitaur-toren. "Het meest interessante, en tevens het meest problematische, aan dit project is dat het nog onduidelijk is wat het precieze programma gaat worden." Deze ambiguïteit is mogelijk dankzij de open houding van de opdrachtgevers Frederick en Laurie Samitaur Smith en vormt de kracht van het project.

Ondanks dat het project op het eerste gezicht niet te lezen valt, is het toch al een succes. Het heeft de potentie om uit te groeien tot iets wat je niet toevallig voorbij rijdt, zoals een

billboard op de snelweg. Het is eerder een object waar je speciaal naartoe reist, waardoor het een onderdeel vormt van de entertainment-infrastructuur die de stad rijk is. De toren laat zich niet op een vaste, voorspelbare en uiteindelijk overbodige manier interpreteren. Hij is niet op een traditionele manier opgebouwd, met een sokkel, een schacht en een kroon, maar bestaat uit een kinetische overlapping van verticale en horizontale ruimtes. De staalconstructie, een met opzet wankel draagsysteem, de

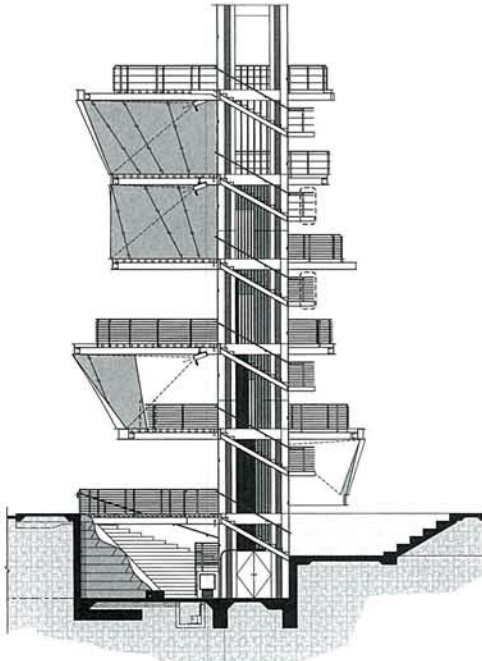
.....
"Het is niet erg als mensen vragen of het eigenlijk wel een gebouw is"
.....

metalen dekken, de cantilevers en de volumes verplaatsen zich lateraal, terwijl de ruimte zich verticaal uitstrekt. De dronken lijkende toren bestaat uit vijf ronde stalen ringen met een diameter van ongeveer negen meter die verticaal op elkaar zijn gestapeld. De onderlinge afstand van de ringen bedraagt 3,70 meter. De constructie is opgebouwd uit standaard breedflensbalken en -kolommen en standaard staalplaat-betonvloeren, terwijl de panelen zijn gemaakt van verweerde staalplaten van ongeveer een centimeter dik. Alle vormen en onderdelen zijn vervaardigd in de werkplaats en daarna op locatie afgeleverd en opgebouwd. De plat-forms zijn met elkaar verbonden middels translucente arcyl-platen en worden ontsloten via een open trap en een

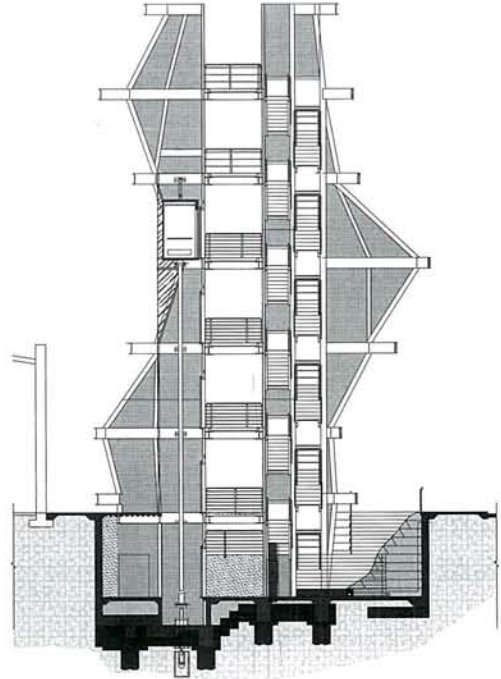
De vier schermen zijn zichtbaar vanuit de wijk, vanaf de snelweg, vanaf de perrons en vanuit de rijdende treinen en vanaf verschillende veelgebruikte looproutes en belangrijke uitzichtpunten.

Project Samitaur Tower
Culver City (California, USA)

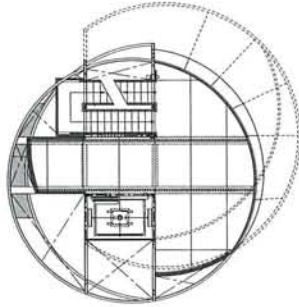
Eric Owen Moss Architects

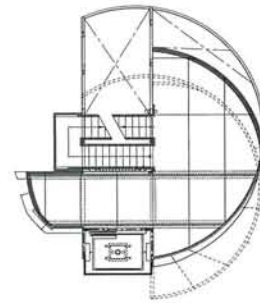
Doorsnede AA'

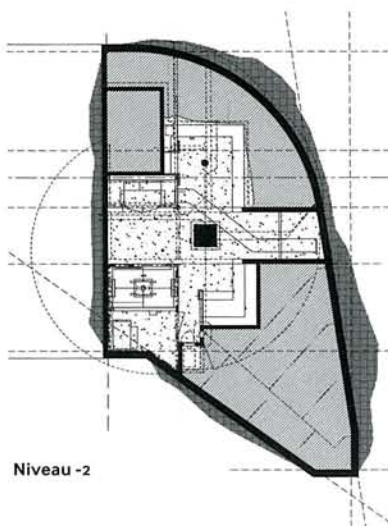
Doorsnede BB'

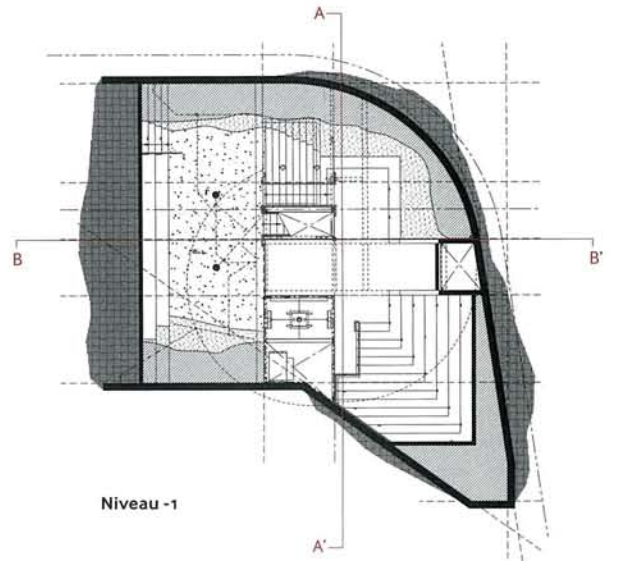
Eerste verdieping

Tweede verdieping

Niveau -2

Niveau -1

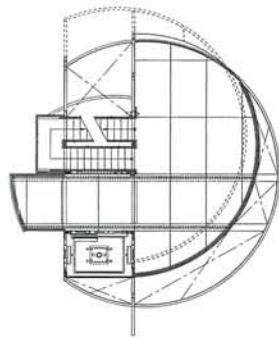
interne lift. Als de bezoekers in de toren omhoog gaan, verschuiven de ringen. Zo creëren ze op verschillende niveaus punten van nabijheid en uitzicht.

De positionering van vijf projectieschermen aan de buitenkant van de toren is afgestemd op de verschillende groepen voorbijgangers. Vier schermen zijn zichtbaar vanuit de wijk, vanaf de snelweg, vanaf de perrons en vanuit de rijdende treinen (de Expo Line vervoert ongeveer dertigduizend passagiers per dag) en vanaf verschillende veelgebruikte looproutes en belangrijke uitzichtspunten. Eén scherm bevindt zich net boven het maaiveld en is gericht op de te herontwikkelen locatie. Ervoor bevindt zich de betonnen openluchttribune. Deze loopt omlaag naar het podium voor sprekers en artiesten, dat zich onder het maaiveld bevindt.

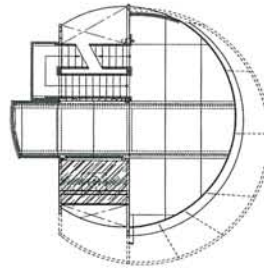
De toren vormt een uitzichtspunt over de stad, dankzij de glazen lift en het open trappenhuis die beide naar de top leiden. Het belangrijkste doel van het gebouw is echter om

.....
De toren laat zich niet op een vaste, voorspelbare en uiteindelijk overbodige manier interpreteren

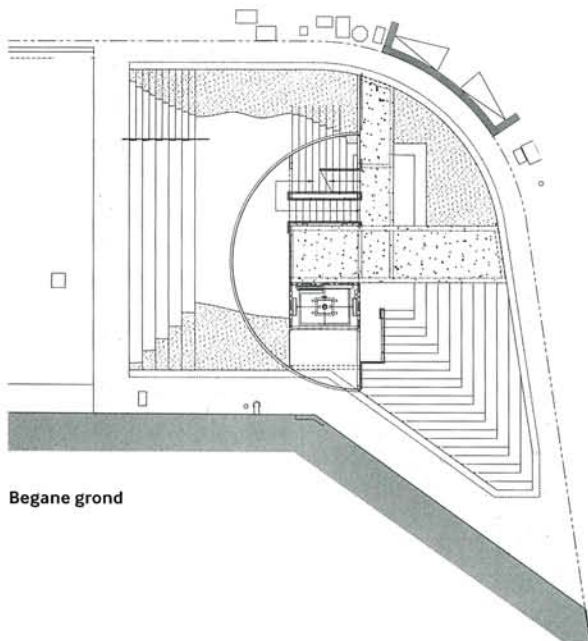
de kunst en de andere relevante inhoud onder de aandacht te brengen van de plaatselijke bevolking en het voorbij reizende publiek. Door de relatieve openheid van de constructie kan de bezoeker bijna voortdurend zien waar hij is geweest en waar hij met de trap of de lift naartoe gaat. Zijn beleving komt dus niet tot stand als een opeenvolging van ruimtelijke gebeurtenissen, maar als één grote.

Derde verdieping

Vierde verdieping

Begane grond

Conjunctive Points

Levendig project

De Samitaur Tower is onderdeel van het plan Conjunctive Points, een levendig project in ontwikkeling waarvan een groot deel al is gerealiseerd.

Eric Owen Moss omschrijft het zelf als "een vrij gevormd stedelijk weefsel dat op onvoorspelbare wijze evolueert en dat voortdurend blijft groeien via afzonderlijke operaties. De ontwerpstrategie is flexibel: alles draait om de mogelijkheid te improviseren en de bereidheid van richting te veranderen als dat nodig is. Dit is een stedelijke situatie waarin sommige dingen moeten worden vervangen, andere dingen kunnen blijven en weer andere dingen wellicht deels zullen worden verwijderd."

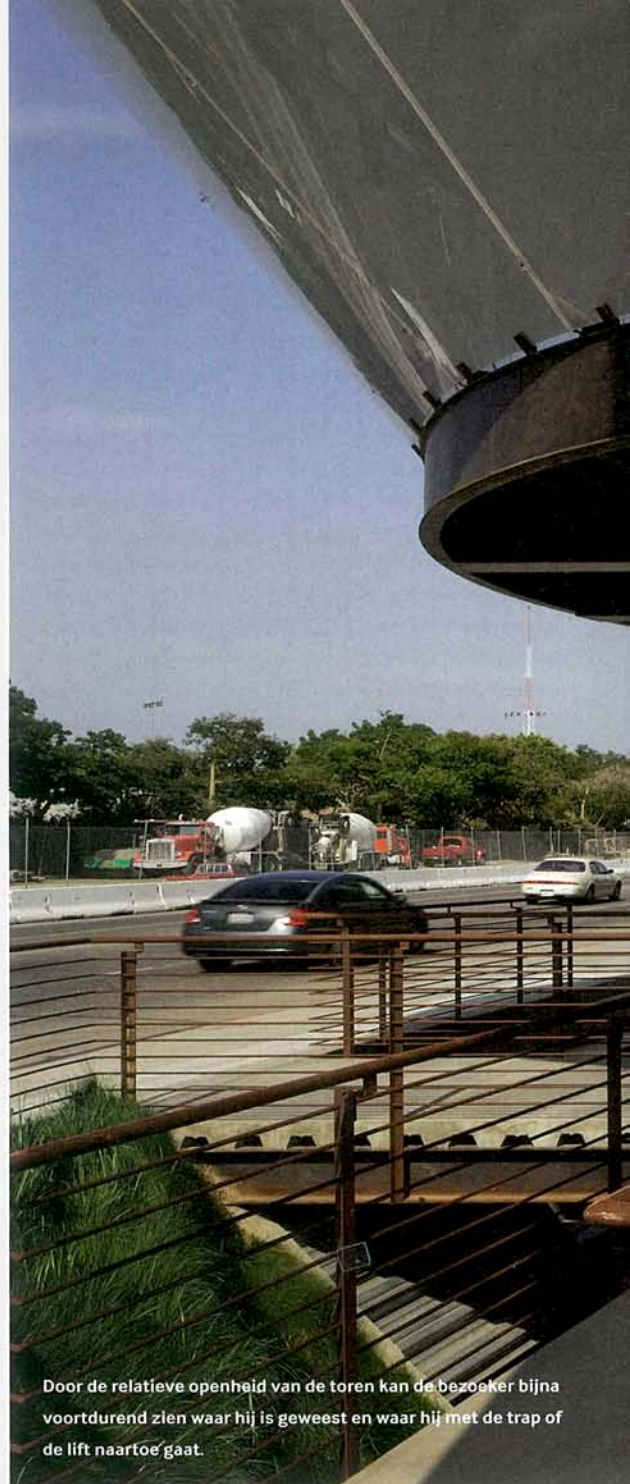
Het eerste project is gerealiseerd in 1987 en betreft een gelijkvloers gebouw op 8522 National Boulevard. Dit is later gevolgd door meesterwerken als Pittard Sullivan (1997), The Umbrella (1999) en Stealth (2002).

www.deArchitect.nl

Project Samitaur Tower
Culver City (California, USA)

Eric Owen Moss Architects

De staalconstructie is een met opzet wankel draagsysteem en bestaat uit standaard breedflensbalken en -kolommen en standaard kanalen.

Door de relatieve openheid van de toren kan de bezoeker bijna voortdurend zien waar hij is geweest en waar hij met de trap of de lift naartoe gaat.

Opdrachtgever Frederick en Laurie Samitaur Smith
Architect Eric Owen Moss Architects (EOMA), Los Angeles, (USA)
Ontwerp Eric Owen Moss
Projectarchitect Dolan Daggett
Ontwerpteam Pegah Sadr, Vanessa Jauregui, Eric McNevin, Amy Drezner
Adviseur constructie Arup - Los Angeles, California
Geveltechniek (projectieschermen, liftbeglazing) Toft, Denevers & Lee, Los Angeles
Adviseur installaties Edwards Technology, Sarasota, California (beveiliging) en Lucci & Associates, Camarillo, California (elektra)
Aannemer Samitaur Constructs, Culver City, California

De vijf projectieschermen aan de buitenkant van de toren richten zich op de verschillende soorten infrastructuur die zich om de toren heen bevinden.

Samitaur Tower: An Experiment In Disjunctures And Non Sequiturs

Samitaur Tower is the most recent in the impressive series of buildings designed by Eric Owen Moss in Culver City, California. It is the latest piece of the architect's ongoing urban-scale collaboration with developers Frederick and Laurie Samitaur Smith: a 20-year long odyssey of patient and inventive experimentation to revitalize an area of previously dilapidated industrial and warehouse buildings.

Thanks to the visionary patronage of the business couple, Eric Moss has been able to design and develop an important project of urban transformation over a number of years, in an area that in the 1980s was abandoned by industries and denigrated as a backwater on the Los Angeles Westside. His audacious and yet precise incursions gave rise to an interesting urban reform plan conceived as an entity undergoing constant redefinition and modification, an effervescent work in progress of which many of the pieces have been realized.

Conjunctive Points -this is the name of the urban plan which, although benefiting from a global vision, moves forward in little fragments following no a priori planning or building regulations- has come a long way since Samitaur Smith commissioned his first project to Moss in 1987: a small one-story building at 8522 National Boulevard, later followed by such masterpieces as Pittard Sullivan (1997), The Umbrella (1999), and Stealth (2002).

"What we are realizing here," says Moss, "is an urban fabric in free form which evolves in an unpredictable manner, progressively growing through single operations (...). The design strategy must be extremely flexible: underlying everything is the ability to improvise and a willingness to change direction, if necessary. This is an urban situation in which some things must be replaced, others must remain, and others may be partially removed."

Samitaur Tower is located at the primary entry point into this re-developed zone of Culver City; at a prominent corner of the Hayden Tract which, an ambitiously reconverted ex-manufacturing district, has now attracted post-production studios, Internet-related firms, and other creative companies. The tower is spurred by the new elevated light-rail Expo Line that is under construction from downtown Los Angeles through Culver City and on to Santa Monica and will run in its proximity. The tower, as a matter of fact, exists because of the infrastructures that surround it: the freeway; the Balboa creek; La Cienega and Jefferson boulevards; the new light-rail. All the buildings in the immediate area are governed by a 56 foot height limit. The Samitaur Tower height is an important exception to the local height rule. It is 72 feet high, measured from grade, and includes an open-air, excavated, concrete seating and staging space at its base that begins at minus 12 feet.

"It's O.K. to ask whether or not it's a building," Moss says of the Samitaur Tower. And he adds: "One of the things that's interesting about the project -and which is actually one of the problems with the project- is that it's still really not figured out what program it will run." This ambiguity, made possible by the open mindedness of the clients, is the strength of the project. And of course Moss feels very comfortable working on a project that seems to require an additional explanation and which seems to already enjoy a good success. "It has the capability of being something that is not incidental to a trip (unlike a billboard on the freeway, for example)," Moss explains, "but more a trip you would make to see it. (...) so it's possible that it becomes a piece of the entertainment infrastructure of the city too."

The tower avoids a fixed, predictable and ultimately redundant reading. It is not a conventional sequence of "tower" spaces -with a beginning, a middle, and a destination- but more a kinetic overlapping of both vertical and horizontal space. The design of the steel, the intentionally precarious support system, the metal decks, the cantilevers, the shifting volumes move laterally as the space extends vertically. This tipsy-looking tower consists of five circular steel rings, approximately 30 feet in diameter, stacked vertically at 12 foot floor-to-floor intervals. It is fabricated from standard structural steel sections (wide flange beams and columns, and channels) with panelized walls made of half inch thick weathered steel plate. All the shapes and components

were shop fabricated, and delivered to the site for erection. The platforms, wrapped in a translucent acrylic material that serves as projection screen, are connected via an outdoor staircase and an internal elevator. As we ascend the tower, the rings are staggered in plan, back and forth and to different directions in order to establish proximity and viewing angles for various levels at various heights.

There are several target audiences that account for the positioning of the five projection screens. Four of them are to be seen from cars on surrounding surface streets, from freeways, by passengers at train stops, from on-board the moving trains (the Expo Line has an estimated ridership of 30,000 passengers per day), and from area pedestrians at a variety of key walking and viewing points. One screen, just above grade level, unlike the other four, faces the re-development site. It will be used by local audiences, seated on the terraced concrete bleachers that step down to the below grade portion of the project where a stage for speakers and performers is provided.

With its glazed elevator in an enclosed glass shaft and its open stairway to the top, the tower will be used as a viewing platform to overlook the city, but its primary objective is to distribute art and other relevant content to the local and the in-transit audiences passing by. "Because of the relative openness of the structure," says Moss, "one can almost always see where one has been and where one is heading as one ascends or descends the stair or the elevator. So again, the experience is less a chronology of spatial events, and more a continuous spatial event that forms and re-forms as you move through it."

Other structures in the works are also a response to the Expo Line, Moss explains. One project his office is working on is a high-rise at the corner of Jefferson and La Cienega which, dormant for several years, was recently resurrected and is now being engineered.

From the top of Samitaur tower one can behold several of Eric Owen Moss's built works. There is a splendid view over "the urban 'pinballing' of Culver City design events", and one would wish to be able to imagine what visionary strategies its future might take on.

Paola Giaconia
November 2010